

Dalia, gherghină

Spre sfârșitul verii, daliile formează flori superbe, viu colorate care rezistă până la primul îngheț.

Preferă locuri însorite, adăpostite de vânt și soluri argilos-nisipoase. Îndepărtarea florilor ofilite stimulează producerea de noi boboci. Se udă regulat pe timpul perioadelor uscate.

Pot fi cultivate în ghivece și jardiniere, în acest caz trebuie avut în vedere aprovizionarea regulată cu apă, mai ales în cazul expunerii în soare direct.

La încheierea perioadei de înflorire, scoateți din pământ tuberculii și stocați-i pe perioada iernii în locuri ferite de ger, în turbă uscată.

Planta este livrată în ghiveci de 12 cm diametru și se recomandă a se planta la locul definitiv cât mai curând posibil. Plantarea se va face cu tot cu substratul aflat în ghiveci deoarece acesta conține îngrășămintă cu descompunere controlată, care vor ajuta la o bună înrădăcinare. Pe cât posibil în următoarele 2-3 zile planta se va umbri, prin aplicarea unor parasolare (ziare, cartoane) spre sud-vest. Dacă este plantată în grădina nu necesită fertilizare suplimentară.

La plantarea în jardiniere trebuie asigurat un supliment săptămânal de fertilizant universal.

Udarea trebuie făcută seara sau dimineața devreme, pe cât posibil de jos în sus (se toarnă apă în tava jardinierei, se lasă aprox 30 min. după care tava se golește).

Înmulțire

Prin **semințe** caz în care acestea se seamănă în februarie-martie în adăposturi. Prin semințe soiurile se încrucișează și este posibil ca anul următor plantele să nu mai fie de aceeași calitate. Prin **butași** caz în care înrădăcinarea are loc în 3-4 săptămâni, în condiții optime. Totuși, metoda cea mai simplă este **divizarea** rădăcinilor tuberoase,

care constă în fragmentarea acestora, astfel încât la 2-3 rădăcini tuberizate să revină o porțiune de colet cu muguri.

Boli și dăunători

Păianjenul roșu este un dăunător care trebuie luat în considerare, atacul acestuia manifestându-se prin puncte numeroase de culoare deschisă pe frunze și chiar prin vizualizarea pe partea inferioară a frunzelor a unor pânze de păianjen în miniatură, atunci când atacul este puternic. Apare de obicei în perioadele secetoase și atacă aproape toate plantele din apropiere inclusiv pomii și legumele. Tratamentul este destul de dificil, bazat pe acaricide (Neoron, Omite, Sanmite), efectuat pe toată zona afectată, cu ajutorul unui pulverizator de putere (atomizor), la intervale de 7 zile. Se poate face și o combinație de acaricid de ingestie (cele enumerate mai sus) și unul cu efect ovarian (Nissorum sau Flumite) tratament care este mult mai eficient, trebuie dat o singură dată și are efect pe 30-45 zile. Se mărește umiditatea concomitent cu tratamentul.

Pentru a ține departe de plante **limacsii**, mari amatori de muguri, împrăștiați pe sol produse otrăvitoare pentru ei (moluscocide).

Afidele. Ele formează colonii aglomerate pe partea inferioară a frunzelor, care se răsucesc, se brunifică și cad. Bobocii floral acoperiți de secreții aderente nu se mai deschid. Se combat prin aplicarea de tratamente foliare, prin alternanță, cu Mospilan, Chess, Diazol.